

mange andre kalde Dobbeltbeskatning, men som i Virkeligheden i alt Fald i mange Tilfælde ingen Dobbeltbeskatning er. Der er først og fremmest efter min Mening den gode Grund dertil, at derigennem, at man overhovedet kan danne Aktieselskaber, at de smaa Kapitaler kunne slaa sig sammen og overtage en Virksomhed, som de ellers vilde være udelukkede fra, skabes der uden nogen som helst særlig Ulejlighed eller særlig Virksomhed fra de paagældende en ofte meget stærkt forøget Adgang til Udbytte, saa at der i selve denne Sæmmenslutning tør siges at fremtræde et nyt Skatteobjekt, en ny Skattekilde. Dertil kommer en anden Betragtning, som gælder over for mange Aktieselskaber, det er den, at overmaade mange Aktieselskaber konkurrere med private Virksomheder. Naar disse Aktieselskaber ikke faa paalagt deres selvstændige Skat, vil den tilsvarende private Virksomhed komme til at staa uheldig og ulige i Konkurrencen. Og noget senere, Sp. 989, nævner den højtærede Minister over for et Medlem, der havde regnet ud, hvor meget Aktionærerne i et Dampskibsselskab, der gav 10 pCt., vilde komme til at svare i Skat, følgende: „En saadan Indtægt er i en ganske anden Grad i Stand til at bære en høj Skat end en Indtægt, der udgør 4 pCt. af Kapitalen. Skatteevnen er saa himmelvidt forskellig, at de to Ting slet ikke taale Sammenligning.“ Det var den Opfattelse, som man fra Flertallets Side havde i Fjor om dette Spørgsmaal, den samme Opfattelse, man havde haft hele Tiden, siden vi begyndte paa disse Skatteforhandlinger, og den samme Opfattelse, man havde, før vi begyndte paa disse Forhandlinger. Den blev tiltraadt med overvejende Flertal her i Tinget, og, som nævnt, tog Landstinget ikke noget Forbehold her. Det var Sagens Historie, indtil Samlingen sluttede i Fjor.

Saa fik vi Systemskiftet sidste Sommer, og saa er der desværre siden foregaaet et fuldstændigt Systemskifte med Hensyn til Opfattelsen af denne Sag. Det mærkedes allerede paa Lovforslaget, som det forelagdes i Aar. Det mærkedes i tre Retninger. Lovforslaget gik for det første bort fra, at Aktieselskaber skulde svare Formueskat; men da man samtidig gik bort fra at overføre den væsentlige Del af Formueskatten af de faste Ejendomme til Kommunerne, skulde jeg ikke have sagt saa meget derimod, og jeg har heller ikke gjort det under de tidligere Forhandlinger i Aar. Lovforslaget fritog dernæst Aktie-

selskaberne for Skat af den Del af deres Indtægt, som hidrører fra Virksomhed i Udlandet. Det forekom mig aldeles urigtigt, og det kunde det ærede Medlem fra Fredericia (Ousen) og jeg ikke gaa med til. Vi stillede Forslag til 2den Behandling i modsat Retning, men det høje Tings Flertal stemte imod dette Forslag. Naar vi ikke have genoptaget vort Forslag om, at Aktieselskaber skulde svare Skat ogsaa af den Indtægt, de have fra Virksomhed i Udlandet, er det kun, fordi vi erkende det fuldstændig unyttige deri, men vi ere fremdeles af samme Mening med Hensyn til dette Spørgsmaal som tidligere høvedet. Det tredje Punkt, hvor Forslaget i Aar blev lempet over for Aktieselskaberne, var det, at man fastsatte Indkomstskatteprocenten for dem til 2 pCt. Ved første Øjekast kunde det se ud, som om det ikke var nogen Lempelse, men naar vi huske paa, at 2 pCt. Skat efter Skatteskalaen i § 1 skal erlægges allerede af en Skatteindtægt af 15,000 Kr., vil det let ses, at dette at fiksere Skatteprocenten til 2 pCt. for Aktieselskaberne er ensbetydende med en yderligere Lempelse i Skatten. For de større Aktieselskabers Vedkommende, for dem, der virkelig betyde noget, vil det sige, at man nedsætter Skatten fra 2½ til 2 pCt. For den kære Husfreds Skyld, som man skal gøre saa meget for, tog det ærede Medlem fra Fredericia og jeg dog ikke Afstand fra det, men kun over for Forslaget om at frigive Aktieselskaber for Skat af den Del af Indtægten, der hidrører fra Udlandet. Men nu gaar Flertallet et stort Skridt videre i Imødekommenhed over for Aktieselskaber og foreslaar, at de indenlandske Aktieselskaber skulde være fuldstændig fri for Skat til Staten. Og naar Folketinget nu har vedtaget ogsaa dette, ja, saa er Kredsløbet sluttet; saa staa vi, hvor vi stode, da vi begyndte disse Forhandlinger, eller rettere; før vi begyndte dem; saa have vi hverken Skat paa Aktieselskaber eller Forslag derom. Der er kun den Forskel, at da vi begyndte Forhandlingerne, krævede vi, at Aktieselskaber skulde beskattes, og i Aarenes Løb stilledes Fordringerne højere og højere, indtil vi kom til det Tidspunkt, at nu var der den bedste Ud-sigt til, at nu kunde vi hurtigst faa denne Tanke realiseret; men saa vendte vi. Det ærede Medlem fra Fredericia og jeg kunne ikke gaa med til et saadant Systemskifte, der kunne vi ikke følge det ærede Flertal. Af det meget mærkelige, som jeg har oplevet i min Rigsdagstid og ikke mindst i de senere Aar, nægter jeg ikke, at denne